

DE LIEFKOZING VAN GOD....

Door Br. Mariano di Vito, OFM Cap.

Tijdens de ontmoeting met de gebedsgroepen op het St. Pietersplein, toen het stoffelijk overschot van Pater Pio werd getoond, beschreef de Heilige Vader Pater Pio als volgt: "We kunnen waarlijk zeggen dat Pater Pio een dienaar van barmhartigheid was. Hij was dit fulltime, soms beoefende hij het apostolaat van het luisteren tot het punt van uitputting. Door de bediening van het sacrament van de biecht werd hij een levende liefkozing van de Vader..." (St. Pietersplein, 6 februari 2016).

Paus Franciscus heeft ons nu gewend laten raken aan dit soort taal, die we kunnen omschrijven als 'de taal van het hart', waarbij gevoelens, emoties, gewone dagelijkse relaties duidelijk de boventoon voeren boven de meer technische uitdrukkingen, die typisch zijn voor veel kerkelijke taal. God omarmt ons, beweegt ons, heeft ons lief. Hij staat zeker aan de kant van de verloren zoon!

We weten bovendien hoe moeilijk het tegenwoordig is om over God te spreken, vooral met de jonge generaties, die na hun eerste Communie en Vormsel niet beginnen aan hun religieuze volwassen leven maar deze vaak juist beëindigen. Veel pastorale experts noemen

het Vormsel daarom dan ook 'het sacrament van afscheid' (Adieu). Blijkbaar draait het niet alleen om het 'spreken over God' of om het systematisch presenteren van de basis van ons geloof, maar ook om (proberen) interesse te wekken, zoals beschreven wordt in het Evangelie van Lucas in het beroemde verslag over de Emmaüsgangers: "Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?" (Lukas 24:32).

'Brandende harten', 'onderweg met ons', 'Schriften ontsluiten', zijn uitdrukkingen van vurige emoties, van vriendschap. De overdracht van het geloof moet beginnen met een ontmoeting met Jezus, een geloof dat de geest vervult met licht en het hart verwarmt.

Om deze reden is er ruimte en werk voor werkelijk iedereen, om te beginnen voor ouders, priesters en veel andere medewerkers die met generositeit hun diensten aanbieden bij het verkondigen van het evangelie.

Catechese-stichtingen of bureaus dragen hier zeker zowel op nationaal als lokaal gebied aan bij en publiceren literatuur en bieden hulp bij het voortdurende zoeken naar nieuwe hedendaagse manieren

om te communiceren met de mannen en vrouwen van deze tijd. Werk en inzet dat zeker zorgvuldig en bekwaam moet worden voortgezet, maar... wie zal met hen lopen, hun harten inspireren, geduldig het Evangelie uitleggen, wie zal de liturgie uitleggen zodat iets hen zal openen (misschien met een eerste stapje), zodat de Heilige Geest kans krijgt om binnen te komen om hun dagelijkse leven levenskracht te geven?

Het is moeilijk en ingewikkeld om een antwoord op al deze vragen te geven. Desalniettemin kunnen we leren van de heiligen, van Pater Pio: het apostolaat van het luisteren praktiseren (hierbij denk ik vooral aan ouders en leraren) met een houding van medeleven en het medicijn van de genade.

Zoals Pater Pio, in deze kersttijd, moeten we allereerst leren te "spreken met God", met geloof, eenvoud en vertrouwen. Dan zal het niet gedateerd of vreemd lijken om te kunnen "spreken over God" en om voor onze medereizigers, zoals Pater Pio, "een liefkozing van God" te zijn!

Fr. Mariano di Vito